

7) Frøslunds og Jespersens Forslag:

Udvalgets Nr. 9 affattes saaledes:

Communerne bestemme selv, hvorvidt deres Embedsmænd skulle have Afgang til Pension, samt dennes Størrelse.

8) Winthers Forslag:

Til Udvalgets Forslag Nr. 9 under § 1 tilføies: „under Forbehold af Statens Tilsyn.“

9) Udvalgets Forslag:

Endelig tilføies:

Communerne bestemme selv deres Embedsmænds Pensioner.

10) Paragraphen.

Ordføreren (Fenger): De ærede Medlemmer af Thinget ville vide, at Udvalget har troet at burde fastholde den Ændring af den første Paragraph, som blev bebudet ved den 1ste Behandling af denne Lov, og det vil sees, at Udvalget har anseet det for rigtigt, at føie en Sætning til, som ikke udtrykkeligt var fremstillet i det Udkast til denne Paragraph, som allerede var leveret i Udvalgets Betænkning til Sagens 1ste Behandling. Anledningen til denne Tilføining er, at der af flere Medlemmer blev yttret en vis Betænkelighed ved, at drage den Adskillelse, som Udvalget havde foreslaet draget mellem Pensionsberettigelsen for dem, som vare fast ansatte, og dem, som ikke vare fast ansatte Embedsmænd, idet man havde meent, at efter den hidtil bestaaende Praxis, vilde en saadan Dvergang kunne skee altfor let ved en blot administrativ Foranstaltning, og, at man paa den Maade kunde komme til i det Hele at sætte hele denne Classe af Statstjenere i et Forhold, som ikke svarer til den Beskyttelse, som man maatte ønske fra det Standpunkt, hvopaa man betragter Embedsstandens Stilling i Staten. Det er nu vistnok, at Udvalget ikke har tænkt sig Andet, end at visse Embeder, som hidtil have været bortgivne paa Livstid, i Fremtiden alene skulde bortgives, enten paa Aaremaal eller paa Opfigelse, eller for en vis begrændset Tid, men

man kan paa den anden Side dog ikke erkjende Andet, end at der i denne Henseende kunde være nogen Tvivl tilbage, og Udvalget har derfor anseet det for at være det rigtigste, at der blev tilføiet den Bestemmelse, som vil findes paa Listen over de af Udvalget til § 1 stillede Ændringsforslag til § 1 under Nr. 1 og paa Afstemningslisten ligeledes under Nr. 1 den 2den Sætning, saalydende:

„Det bliver at bestemme ved Lov, hvorvidt Ansættelse paa Tid eller Opfigelse skal træde istedetfor fast Ansættelse i saadanne Statstjenester, med Hensyn til hvilke denne Ansættelsesmaade hidtil har været fulgt.“ Heraf følger altsaa, at enhver Forandring i denne Henseende, som i Fremtiden skal finde Sted med Embedsmændenes Stilling, maa komme for paa Rigsdagen ved en særegen Lov, og formodentligt da vel rettest ved det samme eller et lignende Lovforslag, som det hvorved deres Gageringsmaade i Fremtiden vil blive bestemt. Hvad de øvrige Ændringsforslag angaaer, saa har jeg kun at bemærke, at Udvalget har anseet det for rigtigst at dele dets Ændringsforslag til § 1 i 4 Dele, idet man nemlig har troet, at selv om Rigsdagen skulde foretrække en anden Redactionsmaade, end den Udvalget har foreslaet under Nr. 1, vil det dog derefter kunde tages under Dverveielse, om man ikke vil finde sin Fordeel ved at bibeholde de Forslag, som ere opstillede under Nr. 2, 3 og 4. Udvalget har tænkt, at disse Forslag for en Deel idetmindste vare uafhængig af det Forslag, som staaer under Nr. 1, og altsaa ville kunne antages, samtidigt med en anden Redaction af Paragraphen. De Forslag, som jeg nævnte, som Nr. 2, 3 og 4 af Udvalget, ere de som staae paa Afstemningslisten under Nr. 4, 6 og 9. De Forslag, som af flere ærede Rigsdagsmænd ere stillede til denne Paragraph, ønsker jeg først at udtale mig om, naar de ere blevne motiverede af Forslagsstillerne.